

blandt Lægfolk, at man ikke kunde gaa til Afskaffelse af den politimæssige Regulering, hvilket der her foreligger Forslag om. Man har ment, at de reglementerede Utugtshuse vare et nødvendigt Samfunds-
 onde, idet man har ment, at der i Politiets Kontrol laa en Betyggelse imod Smit-
 tens Udbredelse. Det har desværre vist sig, at dette ikke er Tilfældet. Det er ved Statistik og Lægevidenskab godtgjort, at hvor man har ophævet den kontrolerede Prostitution, har der ikke været Fremgang, men netop Tilbagegang i Udbredelsen af disse Sygdomme. Hvis Smitten altsaa trods den ved dette Lovforslag tilsigtede Ophævelse af Reguleringen ikke skulde brede sig, vilde Ophævelsen af den lovhjemlede Prostitution blive hilst med stor Glæde og Tilfredshed af en stor Del af Byens Befolkning, det føler jeg mig overbevist om. Det er nu saaledes, at det altid er de fattigste Kvarterer, til hvilke Utugtshusene henlægges af Politiet. Naar de endelig skulde eksistere, burde de snare henlægges til de lyse og luftige Kvarterer, hvor man lettere vilde kunne modvirke, at der kom saa mange til disse Huse, men nu findes de altid i de skumleste, mørkeste Gyder. Jeg har mange Beviser for, hvilken Demoralisation der udbredes igennem disse Huse, idet der findes ikke faa af dem i den Kreds, jeg har den Ære at repræsentere. Og de bevirke ikke blot en Demoralisation blandt Ungdommen, men de virke ogsaa til Skade i Særdeleshed for de næringsdrivende, og de mindre Husværter blive ogsaa trykkede af disse Forhold, idet deres Lejligheder kunne staa ledige i lang Tid, fordi Folk nødvendig ville bo i de Kvarterer, ikke at tale om den betydelige Skade, der paaføres de handlende, naar disse Kvinder staa og demonstrere uden for deres Vinduer. Der er ingen Tvivl om, at vi have Grund til at være glade, hvis disse Forhold blive forandrede. Noget andet er, at de, der faa et Privilegium paa at huse disse uheldige stillede Kvinder, profitere ligefrem paa de andre Husværter Bekostning. Saadanne Kvinder, som ere saa heldige at komme til at huse prostituerede Kvinder, faa i Regelen en god Lejeindtægt. Naar man ved, at der tages 3—4 Kr. pr. Dag i Leje af saadanne Kvinder, er det ikke for meget sagt, at det i Virkeligheden er Blodpenge, saadanne Husværter opkræve. Derfor vilde det være meget ønskeligt, om dette Lovforslag om den privilegerede Prostitutions Ophævelse kunde blive til Lov, for saa vidt det ikke vil bevirke, at Smit-
 tens Udbredelse bliver større end før.

Der er imidlertid en Ting, der navnlig bevirker, at Mindretallet har været bange for nogle af disse Bestemmelser. Vi frygte, at Loven vil blive en Klasselov, idet det er de fattigste af de fattige Kvinder, fra hvilke Prostitutionen særlig bliver rekruteret, og det vil da blive dem, der falde ind under denne Lovs § 1. Naar de have faaet Tilhold om at skaffe sig Arbejde, Erhverv paa lovlige Maade og ikke at leve ved Utugt, falde de ind under Løsgængeriloven, og dette er dog det skandaløseste, der tænkes kan, det er med andre Ord atter, at Fattigdom er en Forbrydelse. Jeg ved vel, at den højtærede Justitsminister i Landstinget har udtalt, at der vilde blive raadet Bod herpaa, idet der vilde være velgørende Institutioner, der vilde optage saadanne Kvinder, der første Gang have faaet Tilhold om at skaffe sig lovlige Erhverv. Hvis dette fuldt ud kunde ske, vilde det være godt, men jeg befrygter, at det ikke vil ske. Der er sikkert mangen en Kvinde, der nu er inde under Prostitutionen, som ikke er skikket til Arbejde, og jeg gad egentlig nok vide, hvorledes den højtærede Justitsminister tænker sig Sagen realiseret, naar vi skulle gaa bort fra den nuværende Tilstand. Det bliver mange Kvinder, man da skal skaffe Arbejde til, og de fleste af dem ere vel helt afvante fra Arbejde, saa dette ikke vil blive nemt for dem. Der vil derfor blive stillet store Krav til slige Institutioner.

Fri for Prostitutionen blive vi ikke, fordi Utugtshusene officielt blive nedlagte. Nej, der vil blive andre Former, under hvilke stadig de fattigste Kvarterer alligevel vil faa disse Kvinder boende der. Det er derfor, vi nære Betænkelighed ved den Form, Loven har faaet i Landstinget, og som Flertallet her agter at tage med Hud og Haar. Vi bede det høje Ting om at tage de af os stillede Ændringer til Følge, thi ellers vil denne Lov ikke komme til at svare til, hvad den burde og skulde.

Svensen: Jeg skal ikke komme vidtløftigt ind paa denne Sag, da jeg mener at kunne følge Flertallets Indstilling om at vedtage Lovforslaget uforandret. Jeg er glad ved Udsigten til, at det nu endelig kan lykkes Rigsdagen at komme til Ende med denne Opgave. Vi have i al den Tid, jeg har haft med Rigsdagsarbejde at gøre, i de sidste 16 Aar, stadig haft denne Sag paa Tapetet. Der har været forelagt og vedtaget en Mængde Lovforslag i dette Ting med det Formaal at raade Bod paa